

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/30/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118010979
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7118010979.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Mareka Dudíka, v trestnej veci obžalovaného Mgr. R. Č., pre obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. mája 2022 v Košiciach, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 9.2.2022, sp. zn. 6T/47/2018 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d),e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, vo výroku o ochrannom dohľade a o náhrade škody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému R.. R. Č., nar. XX.X.XXXX v Q., naposledy bytom P. Č.. XXX, t.č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Košice, ukladá podľa § 213 ods. 4 Tr. zákona a použitím § 36 písm. j/, l/, n/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere päť rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zákona mu súd ukladá ochranný dohľad v trvaní jedného roka.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sa obžalovaný Mgr. R. Č. zaväzuje nahradiť na účet správcu konkurznej podstaty a to T. D. Y., Q..T., H. X, Q. spôsobenú škodu vo výške 263.652,22 €.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného Mgr. R. Č. za vinného z obzvlášť závažného zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

ako správca konkurznej podstaty úpadcu P. O., T..I..N.. P., Y. XXX, P., IČO: XX XXX XXX, so sídlom K. Č.. XX, Q., dňa 30.05.2006 na podklade vypracovanej konečnej správy o speňažení majetku z podstaty úpadcu P. O., T..I..N.. P., ktorú dňa 2.6.2006 podal na Krajskom súde v Košiciach, priznal finančné prostriedky vo výške 6.036.013,- Sk (200.358,93 eur) v pokladni spoločnosti, ktoré sú k dispozícii v súvislosti s rozdelením výťažku z konkurzu veriteľom, pričom v priebehu jeho pôsobenia ako správcu konkurznej podstaty úpadcu P. O., T..I..N.. P. od 1.8.1999 do 30.5.2006 zrealizoval príjem do konkurznej podstaty vo výške 20.356.439,86 Sk (675.710,01 eur), kde náklady v rámci konkurzu predstavovali sumu vo výške 14.703.652,84 Sk (488.071,86 eur), následne uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 7.6.2006 č.k.: 3K/161/1990-107, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.11.2006, došlo dňa 7.6.2006 k zániku jeho funkcie správcu konkurznej podstaty vo veci úpadcu P. O., T..I..N.. P. a súčasne bol

ustanovený nový správca konkurznej podstaty JUDr. J. R. so sídlom Š. X, Q., ktorému neodovzdal zvyšné finančné prostriedky pochádzajúce zo správy konkurznej podstaty úpadcu vo výške 5.652.787,02 Sk (187.638,15 eur), ako aj sumu vo výške 2.290.000.- Sk (76.014,04 eur), ktorú si vo forme záväzku voči správe konkurznej podstaty neoprávnene vyplatil ako správca konkurznej podstaty počas trvania funkcie správcu v podobe preddavkov, a to pre vlastnú potrebu, následne aj napriek viacerým výzvam zo strany Krajského súdu Košice a nového správcu doposiaľ neodovzdal finančné prostriedky z konkurznej podstaty úpadcu P. O., T.I..N.. P. v celkovej výške 7.942.787,01 Sk (263.652,22 eur), ktoré mali byť použité pre úhradu nákladov konkurzu a uspokojenie veriteľov, pričom tak mal vykonať v zmysle Zákona o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, tieto si neoprávnene prisvojil a použil pre svoju potrebu, čím takto úpadcovi P. O., T.I..N.. P. spôsobil škodu celkovo vo výške 263.652,22 eur.

Za to okresný súd uložil obžalovanému podľa § 213 ods. 4 Tr. zák., § 39 ods. 3 písm. c), ods. 4 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l), písm. j) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere päť a pol roka nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 5 Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní jedného roka.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti úpadcovi P. O. T.I..N.. P. T. T.N. Y. XXX, P., IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 263.652,22 €.

Proti tomuto rozsudku voči všetkým výrokom podal odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch uviedol, že okresný súd nepostupoval správne, keď skutok kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. zák. účinného od 1.1.2006. Je toho názoru, že skutok bol spáchaný pred účinnosťou zákona č. 300/2005 Z.z., a preto mala byť uznaná vina podľa starého Trestného zákona a podľa tohto zákonného ustanovenia mal byť uložený aj miernejší trest. Ďalšie pochybenie vytyka súdu, že pri poľahčujúcich okolnostiach a pri ukladaní trestu neuznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. a podľa § 36 písm. k) Tr. zák. Pri ukladaní trestu vytkol okresnému súdu, že uložil trest podľa § 39 ods. 3 písm. c), ods. 4 Tr. zák., pričom mal správne postupovať podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd s poukazom na dĺžku konania a v zmysle článku uložiť trest hlboko pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Ďalej vytkol pochybenie čo do správneho použitia ustanovenia ohľadom zaradenia obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, a taktiež namietal správnosť výroku o náhrade škody, keď okresný súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti úpadcovi P. O. T.I..N.. P. škodu, pričom úpadca P. O. T.I..N.. P. nemá právnu subjektivitu, pretože je v konkurze. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Okresný prokurátor v písomnom vyjadrení k dôvodom odvolania obžalovaného poukázal na to, že okresný súd správne rozhodol a navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného Mgr. R. Č. je sčasti dôvodné.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu na to, aby mohol vo veci náležite rozhodnúť.

Obžalovaný Mgr. R. Č. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a na všetky otázky, ktoré mu súd položil v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal

kladne. Priznanie obžalovaného bolo aj v súlade s ďalšími vykonanými dôkazmi, a to výsluchom svedka Š. P., Ing. N. Y.Á., závermi znaleckého posudku, i listinnými dôkazmi, ktoré boli oboznámené.

Správne postupoval okresný súd, keď uznesením podľa § 257 ods. 7,8 Tr. por. prijal vyhlásenie o vine obžalovaného a rozhodol, že vykoná dokazovanie iba vo vzťahu k výroku o treste odňatia slobody.

K odvolaniu obžalovaného vo vzťahu k výroku o vine odvolací súd odkazuje na ustanovenie § 257 ods. 5 Tr. por., z ktorého vyplýva, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Ďalej odvolací súd dodáva, že konanie obžalovaného Mgr. R. Č. správne kvalifikoval okresný súd ako obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. v znení noviel účinného od 1.1.2006, lebo skutok dokonil až keď deklaroval škodu v písomnej správe, lebo až do tej doby mohol narábať s finančnými prostriedkami v rámci zveľaďovania majetku.

Čo sa týka výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, ako i o náhrade škody, je potrebné uviesť, že obsahuje viacero nepresností, a z toho dôvodu sa stáva nezrozumiteľným. Obžalovaný Mgr. R. Č. je v mieste bydliska hodnotený kladne. Doposiaľ súdne trestaný nebol. Na rozdiel od okresného súdu, ktorý konštatoval existenciu poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) a písm. j), odvolací súd priznal obžalovanému aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. lebo napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, keďže urobil vyhlásenie o vine. Je nepopierateľným faktom, že trestné konanie sa viedlo dlhú dobu, čo bolo okrem iného zapríčinené sčasti aj negatívnym prístupom obžalovaného k trestnému konaniu, ktorý sa konania pred súdom nezúčastňoval a bol na neho vydaný z toho dôvodu príkaz na zatknutie a následne bol vzatý do väzby. Túto skutočnosť odvolací súd pri ukladaní trestu nemohol opomenúť, a preto použil ustanovenie § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby v maximálnej možnej miere, ktorá v danom prípade za zločin podľa § 213 ods. 4 Tr. zák. je od 10 rokov do 15 rokov aj s poukazom na článok 6 Dohovoru.

Odvolací súd dospel k záveru, že maximálne znížený trest odňatia slobody s odkazom na ustanovenie § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. v trvaní 5 rokov vzhľadom na okolnosti a pomery obžalovaného, postačí na jeho prevýchovu a bude sledovaný účel trestu v rámci individuálnej a generálnej prevencie, lebo použitie základnej trestnej sadzby by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačí aj trest kratšieho trvania. Pre výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. do ústavu so stredným stupňom stráženia. Zároveň uložil obligatórne obžalovanému podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad v trvaní 1 roka.

Výška škody bola poškodeným riadne uplatnená a nebola spochybnená ani samotným obžalovaným, preto odvolací súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. s poukazom na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3K/161/1999 zo dňa 15.11.2017, ktorým bola ustanovená T. do funkcie nového správcu konkurznej podstaty zaviazal obžalovaného Mgr. R. Č. nahradiť na účet citovaného správcu škodu vo výške 263.652,22 eur.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol odvolací súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.